

Bemærkninger til forslaget

Almindelige bemærkninger

Siden 1983 har der været en stigning i antallet af udlændinge med fast bopæl i Danmark. Hvor der i 1983 boede ca. 103.000 udlændinge i Danmark, bor der nu ca. 160.000. De udenlandske statsborgere udgjorde således i 1981 2,0 pct. af hele Danmarks befolkning og i 1991 3,1 pct.

Også på flygtningeområdet er der sket en stigning. Siden 1985 er antallet af udlændinge med opholdstilladelse som flygtninge steget. Hvor antallet af flygtninge den 1. marts 1985 udgjorde ca. 5.000, var tallet ved årsskiftet 1987-88 steget til 20.000 personer. Det antages, at der pr. 1. januar 1991 var ca. 31.500 flygtninge i Danmark.

Debatten om dansk indvandrer- og flygtningepolitik koncentrerer sig i høj grad om antallet af de udlændinge, Danmark skal modtage. Efter forslagsstillerens opfattelse er det en meget snæver betragtning. Andre spørgsmål er vigtige at få taget op. Det gælder bl.a. spørgsmål om forebyggelse af, at flygtningeproblemer opstår, genbosætning og internationalt samarbejde. Derfor foreslås, at der nedsættes en indvandrer- og flygtningekommission, der skal vurdere situationen og komme med forslag til en helhedsorienteret indvandrer- og flygtningepolitik.

Forslagsstillerne vil gerne understrege, at forslaget bygger på en opretholdelse af det generelle indvandrerstop. Ligeledes skal rene immigranter, der anvender asylprocedurer, afvises og sendes tilbage.

Antallet af flygtninge i verden beregnes til i alt ca. 15 mio. Op gennem 1980'erne har der været en kontinuerlig forøgelse af antallet af flygtninge. Til dette tal skal lægges ca. 14 mio. internflygtninge, dvs. mennesker, som ikke har krydset en landegrænse, men som sandsynligvis ville blive anerkendt som flygtninge, hvis de havde gjort det.

Verdens store flygtningecentre er i dag det sydlige Afrika, Afrikas Horn, Pakistan, Iran, Sydøstasien og Centralamerika. Antallet af asylsøgende til Europa er øget successivt de seneste år fra ca. 70.000 i 1983 til ca. 350.000 i 1989.

Få af de europæiske lande har nogen form for immigrationsmulighed ud over asylretten for flygtninge. Dette er en medvirkende årsag til, at mange af dem, der ikke er flygtninge, alligevel bliver asylsøgende, da der ikke findes andre tilgængelige immigrationsmuligheder.

Grænserne mellem migration og flugt er flydende. Demografiske, politiske og økonomiske kræfter påvirker det mønster, som verdensmigrationen kommer til at danne. De ændringer i migrationsmønstret, der er blevet registreret de seneste år, har bl.a. sin grund i følgende faktorer:

Økonomiske faktorer: Store dele af den tredje verden kan ikke give hele sin befolkning rimelige levevilkår.

Demografiske faktorer: Stagnationen i befolkningsudviklingen i de rige lande og en fortsat hurtig befolkningsudvikling i tredjeverdenslande vil øge tilskyndelsen til at søge et bedre liv i de rige lande.

Teknologiske faktorer: Forbedrede kommunikationsmuligheder gør det lettere at nå andre lande. Information om forholdene i den rige del af verden når længere ud i de fattige lande.

Udviklingsfaktorer: Mangel på udviklingsmuligheder gør, at mange veluddannede søger til andre lande. En bærekraftig udvikling i landet skaber forudsætning for, at en del af dem, der allerede har forladt landet, vender tilbage.

Politiske faktorer: Den internationale afspænding åbner mulighed for en øget demokratisering. Samtidig kan det på kort sigt indebære, at de modsætninger mellem befolkningsgrupper, der er blevet dæmpet med magtmidler, i de enkelte lande nu kommer op til overfladen, hvilket fører til nye flygtningestrømme.

Økonomiske problemer og en langsom udviklings-takt i de nye demokratier, som opstår bl.a. i Østeuropa, kan skabe en migrationstilskyndelse til de rige lande. Samtidig findes lande, hvor politiske omvæltninger indebærer, at demokratiet fortrænges og antallet af menneskerettighedsovertrædelser øges.

Kombination af forskellige faktorer: Naturkatastrofer, krig, miljødødelæggelse, politisk instabilitet,